

РЕШЕНИЕ

№ 95

гр. /населено място/, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – /населено място/, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Мая Банчева

при участието на секретаря Дияна Петкова
като разглежда докладваното от Мая Банчева Административно наказателно
дело № 20221230200830 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „И.Ш.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, ул. „В.“ №*, представлявано от М.Е., с адрес за кореспонденция гр. /населено място/, ул. „С.К.“ № ***, против Наказателно постановление №*2-0002070 от 15.07.2022 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ гр. /населено място/, с което на дружеството -жалбоподател, за административно нарушение по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС, на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, е наложена имуществена санкция в размер на 200 /двеста/ лева.

В РС - /населено място/ делото е образувано, след като с Разпореждане № 1454/06.10.2022 г., постановено по НАХД № 1428/2022 г. по описа на Районен съд /населено място/, е прекратено производството по делото и изпратено по подсъдност на Районен съд гр. /населено място/.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакувания административен акт. Твърди се, че при издаването на процесното наказателно постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като в същото не са посочени датата и мястото на извършване на нарушението. Излага се също така, че условията и редът за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства са регламентирани в Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г. на МТИТС, която е подзаконен нормативен акт на Закон за движение по пътищата, като за описаното в акта и НП нарушение са предвидени разпоредби, различни от

посочените от наказващия орган. Иска се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание за дружеството – жалбоподател, не се явява представител. Депозирани са писмени бележки от надлежно упълномощен процесуален представител – адв. Й., за отмяна на наказателното постановление.

Административнонаказващият орган редовно призован, не изпраща представител, не изразява становище по така депозирана жалба.

За РП – /населено място/, ТО – /населено място/, призовани в качеството на заинтересована страна, представител не се явява и не изразява становище по жалбата.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства.

Съдът, след като служебно провери обжалваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните по делото доказателства приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно се установи по делото, че въз основа на Заповед № РД-12-1622/16.05.2022 г. на Директора на РД „АА“ гр. /населено място/, служители на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, /населено място/ – свидетелите К. М. и К. Р., извършили комплексна проверка на дружество „И.Ш.“ ЕООД, притежаващо като превозвач лиценз за международен автомобилен превоз на товари № 2783/25.08.2003 г. В хода на проверката, проверяващите установили, че в периода от 01.10.2021 г. до 31.12.2021 г. с МПС влекач „Волво ФХ“, с РЕГ.№ * е извършен международен превоз на товари. От допълнително извършена справка в информационните масиви на ИА „АА“ е установено, че процесното МПС не притежава валидно удостоверение за периодичен преглед за техническа изправност на МПС, за гореописания период. С оглед констатираното, свидетелите приели, че дружеството – жалбоподател е осъществило състав на нарушение по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТС, за което, на 02.06.2022 г. актосъставителят К. И. М., в присъствието на свидетеля К. Б. Р., съставил на АУАН № 322875, затова че, превозвачът „И.Ш.“ ЕООД, притежаващ лиценз на ЕО № 2783/25.08.2003 г. за товарни превози в Общността, е извършил международен превоз на товари за периода от 01.10.2021 г. до 31.12.2021 г., с МПС влекач „Волво ФХ“, с РЕГ.№ *, което не притежава валидно удостоверение за периодичен преглед за техническа изправност на МПС, за гореописания период. Посочено е, че нарушението е установено след извършена справка в информационната система на ИА „АА“ гр./населено място/ и след проверка на записите от дигитален тахограф на МПС.

АУАН е предявен и връчен срещу подпис на В.З.К. - Й., ЕГН ***** – надлежно упълномощена от управителя на дружеството-жалбоподател. В законоустановения срок не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт, на 15.07.2022 г. Директорът на РД „АА“ - /населено

място/ издал и обжалваното НП №*2-0002070, с което за описаното административно нарушение по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС, на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвПр, наложил на дружеството - жалбоподател имуществена санкция в размер на 200.00 лева. НП е връчено срещу подпис на представител на дружеството-жалбоподател на 24.08.2022 г., в законоустановения срок е постъпила и разглежданата в настоящото производство жалба.

В проведено открито съдебно заседание, в качеството на свидетели са разпитани актосъставителят К. И. М. и свидетелят по акта К. Б. Р., които излагат факти относно извършената проверка и резултатите от нея. Свидетелите посочват, че в хода на извършената комплексна проверка установили, че е извършван международен превоз на товари на територията на Европейския съюз, а от допълнително извършена справка в информационната система на ИА „АА“ констатирани, че превозът е извършен с МПС, което не притежава валидно удостоверение за периодичен преглед за техническа изправност на МПС.

Към административнонаказателната преписка са приобщени извлеченията от информационната система на ИА „АА“ и справка дейности от МПС с РЕГ.№ *, за м. 10.2021 г., м. 11.2021 г. и м. 12.2021 г.

Гореописаната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приложените по делото писмени доказателства и показанията на свидетелите, които съдът кредитира като еднопосочни, непротиворечиви и логически последователни.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Жалбата е подадена от легитимирано лице при спазване на преклузивния срок за обжалване съгласно чл. 59, ал. 2 ЗАНН, срещу подлежащ на съдебен контрол административно наказателен акт, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, съдът намира жалбата за **неоснователна**.

В конкретния казус, дружеството жалбоподател е санкционирано за извършено административно нарушение по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари на МТС.

Съгласно посочената разпоредба, лицето по чл. 2, ал. 1 /лицензираният превозвач/ извършва превозите на пътници или товари само с превозни средства, на които е извършен предпътен преглед за проверка на техническата изправност, и за които има издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност. В случая не се спори, че дружеството жалбоподател е лице притежаващо лиценз на общността за извършване на международен превоз, в каквата връзка се явява задължено лице по смисъла на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредбата, а на основание чл. 105, ал. 1 от ЗАвПр отговаря имуществено за нарушението й.

За да е налице от обективна страна състав на посоченото административно нарушение, е необходимо наличието на два кумулативни елемента – осъществен превоз – в конкретния случай административното обвинение е за осъществен международен автомобилен превоз, и превозът да е извършен с превозно средство, за което липсва издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата му изправност.

Съдът намира, че се установи по делото, че „И.Ш.“ ЕООД, като превозвач, притежаваш лиценз на Общността за извършване на международен превоз е извършил международен превоз на товари за периода от 01.10.2021 г. до 31.12.2021 г., с МПС влекач „Волво ФХ“, с РЕГ.№ *, което не притежава валидно удостоверение за периодичен преглед за техническа изправност на МПС, за гореописания период.

Обстоятелството, че в този период е извършен международен превоз на товари с МПС на санкционираното дружество се установява от приетите като доказателства по делото разпечатки от паметта на дигиталния тахограф на процесното МПС, приложените на л. 13-15 от делото, видно от които е налице движение на МПС с РЕГ.№ * в периода 01.10.2021 г. до 31.12.2021 г.

По делото са събрани също така и доказателства, че МПС е нямало издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност за посочения период. Видно от справки от ИА „АА“, приложени на л. 16-17, преглед на процесното МПС е извършен на 19.09.2020 г. и е бил валиден до 19.09.2021 г., а последващ такъв е регистриран в информационната система Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ едва на 09.03.2022 г.

При така установено следва, че жалбоподателят е осъществил състав на нарушението по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС, доколкото анализът на посочените по – горе доказателства води до категоричния извод, че в посочения в наказателното постановление период - 01.10.2021 г. до 31.12.2021 г. е извършен международен превоз с автомобил на дружеството, за който не е имало валидно удостоверение за технически преглед. Следователно, обоснован се явява извода, че "И.Ш." ЕООД, като лице, притежаващо лиценз за превоз на товари, е извършил международен превоз на товари с товарен автомобил Волво ФХ, с РЕГ.№ *, категория N3, за който няма издадено валидно удостоверение за периодичен преглед за проверка на техническата изправност, поради което и правилно е ангажирана административно наказателната му отговорност за извършено нарушение на нормата на чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТС.

Правилно е определено, че нарушението следва да се санкционира по ЗАвПр, а не по ЗДвП, доколкото се касае за превозвачи, при които е определен различен режим.

Правилно е определена и санкционната норма – чл. 105, ал. 1 от ЗАвПр. Санкцията е във фиксиран размер, поради което не подлежи на редукция.

Съдът не споделя становището на процесуалния представител относно наложената санкция, предвид разпоредбата на чл. 181, т. 1 от ЗДвП, доколкото този текст е неприложим в настоящата хипотеза по две причини : На първо място, този текст позволява наказване само

на физически лица, което се извлича от текста на закона, който предвижда да се наказва с глоба собственик или длъжностно лице. Глоба се налага само на физически лица, а на юридическите лица се налага имуществена санкция. На второ място, разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от ЗАвПр е специална. Макар и обща по своя характер спрямо останалите административно-наказателни разпоредби в ЗАвПр, спрямо разпоредбите на ЗДвП тя се явява специална, тъй като урежда наказания за нарушения на специфични правила – тези за международен превоз на товари. Ето защо съдът намира, че правилно санкцията е определена по чл. 105, ал. 1 от ЗАвПр.

Съдът счита също така, че не са налице формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление, тъй като при реализирането на административно наказателната отговорност на дружеството не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството. При съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Правилно е преценено и обстоятелството, че случаят не може да се окачестви като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като не са налице смекчаващи обстоятелства, които да сочат на по-ниска обществена опасност на деянието от останалите такива случаи, а отделно от това нарушението не следва да се толерира с оглед сериозността на извършваната дейност – международен превоз на товари. В насока на гореизложените изводи е и константната практика на касационната инстанция, като може да бъде посочено Решение № 525/03.05.2021 г. на АС – /населено място/ по КНАХД №*6/2021 г.

Предвид всичко гореизложено, жалбата, като неоснователна, следва да бъде оставена без уважение, а обжалваното НП, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №*2-0002070 от 15.07.2022 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ гр. /населено място/, с което на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, на „И.Ш.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление гр. /населено място/, ул. „в.“ №*, представлявано от М.Е., е наложена „имуществена санкция“ в размер на 200 /двеста/ лева, за извършено нарушение по чл. 57, ал. 6, т. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – /населено място/, в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – /населено място/: _____